

A Beton- és Vasbetonipari Művek budapesti gyára évente 150 ezer köbméter beton felhasználásával készít előregyártott beton- és vasbetonelemeket, amelyeket a mély-, magas-, valamint út- és hidépítéskén használnak fel. Idén kezdték el a hidgerendák gyártását, amik jelentősen meggyorsítják az autópályák felüljáróinak építését. Képünkön: speciális gép kocsik szállítják a hidgerendákat

Újabb modern kenyérgyárak

Tovább javult Pest megye kenyérellátása: augusztusban megkezdte rendszeres termelését a gödi és ráckevei kenyérgyár. A Gödön épült üzem naponta 80 mázsa kenyert és mintegy 30 ezer péksüteményt szállít majd a gödi és a környező községek üzleteibe. Ezenkívül a hétfői napokon segítik majd a Dunakanyar más területeinek ellátását is.

A dolgozók munkáját korszerű berendezések, többek között NDK-gyártmányú gyorsdagasztó gép, lengyel alagútkenesecse könnyíti. Csaknem hasonló kapacitású, 16 óránként 7,5 tonna kenyert sütő üzem épült Ráckevén is. Feladata a mind népszerűbb üdülőterület Ráckeve és a környező községek kenyérellátása lesz. (MTI)

Taneszközök a középiskolákban

A közelmúltban összegezték a TANERT-nél a középiskolai taneszközfelmerést, és szerint az ország középiskolái az alapjegyzékben felsorolt taneszközök 53 százalékával rendelkeznek. Tetejében a hiány: meghaladja a 208 millió forintot. A múlt év tavaszán jelentette meg az Oktatási Minisztérium a gimnáziumok és a szakiskolák közismereti tantárgyainak alapvető taneszközjegyzékét. Az alapjegyzék 144-féle eszközt, illetve sorozatot tüntet fel, a többi között 18-féle demonstrációs, 14-féle általános oktatástechnikai eszközt, 55-féle képet, faliképet és térképet, 14-féle hangszalagot és 17-féle hanglemlet. Az utasítás előírja, hogy az iskolának a taneszközállomány fejlesztése során elsősorban a jegyzékben felsorolt eszközök beszerzéséről kell gondoskodniuk.

A TANERT az elmúlt hónapokban részletesen felmérte a középiskolák taneszközállományát, a felméré-

Ülést tartott a KISZ megyei bizottsága

Tegnap délelőtt a KISZ Csongrád megyei Bizottsága Szegeden ülésezett, Bödi Györgynek, az ifjúsági szövetség megyei első titkárának elnökletével. A tanácskozás munkájában részt vett és felszólalt Kakuzi László, a megyei pártbizottság osztályvezető-helyettese, a Csongrád megyei Népi Ellenőrzési Bizottság társadalmi elnökhelyettese, Oláh Miklós, a megyei pártbizottság munkatársa, valamint dr. Frank József, a KISZ KB tagja.

Az ülés napirendjén két írásos jelentés szerepelt,

majd egyéb kérdéseket tárgyalta meg a testület. Tóth Zsuzsanna megyei titkár adott szóbeli kiegészítést a megyei NEB-vizsgálat anyagához, amely az ifjúságpolitikai határozatok végrehajtását ellenőrizte a mezőgazdasági üzemekben. Ugyancsak az ő előterjesztésében ismertekdett meg a testület azokkal a feladatokkal, amelyek a KISZ-szervezetekre várnak az idei ifjúsági parlamentek megrendezésében. A tanácskozáson felszólalt Kakuzi László, Oláh Miklós, dr. Frank József, Szilvási Rozália és Ludányi István.

Keltetőgép együttműködéssel

Kooperációs keltetőgépgyártásra kötött szerződést az Intercooperation Rt. a

francia Bekoto-céggel, amelytől két komplett keltetőállomás berendezéseit is megvásárolta. Az együttműködési megállapodás öt évre szól és további 10 évre meghosszabbítható. A kooperáció alapján a Delta Szövetkezet fokozatosan felkészül különböző keltetőgépalkatrészek sorozatgyártására. Ehhez a francia partner műszaki segítséget nyújt, átadja a gyártóberendezések technológiáját és a műszaki dokumentációkat. A részegységekből és a keltetőállomás előre gyártott épületelemből 1977 végéig mintegy másfél millió dollár értékben szállítanak a magyar gyártók a francia cégnek, illetve az általa megjelölt más vevőknek.

A szerződés szerint a kooperációs gyártásmegosztási program részleteiben évente állapodnak meg, figyelembe véve a növekvő magyar igényeket. (MTI)

Vasutasok képzése

MÁV oktatási főnökség kezdte meg működését Nyugat-Magyarország vasúti központjában, Szombathelyen. Az egész ország területéről, zömmel azonban a szombathelyi vasútigazgatóság hatókörébe eső öt megyéből érkezett vasutas dol-

Mindnyájunk ideje

Ugyan kivel ne történt volna már meg, hogy oda kellett állnia éppen illetékes főnöke elé: — Főnök, engedjen már el, csak egy fél óra! El kell intéznom a... S itt hosszan lehetne sorolni, mit is kellene elintéznie a kérelmezőnek, éppen munkaidőben. S a kért fél órából rendszerint minimum egy lesz, vagy inkább kettő. Hiszen az ügyintézésrel nemcsak az jár együtt rendszerint, hogy csak munkaidőben van rá mód, hanem a sorbaállítás, a várakozás is.

Kérni kell tehát, engedélyt, emberi belátást a főnöktől. Engedélyt arra, hogy az ember munkaidőben járhatson a dolgai után. S vajon ki ne adná meg ezt az engedélyt? Hiszen a főnök is ember, ő is volt már jó néhányszor hasonló helyzetben, amikor neki kellett odaállnia a másik főnök elé és kérni. És hiába ember a főnök is, mégiscsak kellemetlen kérésnél, emberi belátásra hivatkozni. hiszen sokszor nem is életbevágó ügyről van szó, hanem például egyszerűen egy útlevelekérel beadásáról. Mindegy miről, mert hisz szinte mindenféle ügyintézésnek a lényege: csak munkaidőben történhet.

Amolyan láncreakciónak lehet tanúja az ember. A munkás szívésebben menne a hivatalba munkaidő után, de akkorra már a hivatal is bezár, siet a hivatalnok is, hiszen bezár az óvoda, a bölcsőde. Ott is munkaidő van, s mennie kell a gyerekért, akit különben az utcára tennének. Értethető az is, hogy siet az óvónő, vagy a bölcsőde dolgozója, hiszen sürgősen el kellene intéznie valamit a hivatalban, vagy megvásárolnia valamit az üzletben, ahonnan viszont a dolgozók a bölcsődébe, az óvodába sietnek, hiszen ott is lejár a munkaidő.

Láncreakció érvényesül az emberek időbeosztásában. Mindenkinek alkalmazkodnia kell a máséhoz, a többi munkahely munkaidőjéhez, s végül is marad az egyetlen lehetőség: munkaidőben menni! Egy kis időt koldulni a főnöktől. S az ember sokszor szabadabb időbeosztásban is dühöng, ha a délelőtti közepén kell intéznie valamilyen maszek dolgát, hát még akkor, ha látja, hogy az IBUSZ útleveleablakánál vagy az OTP pénztáránál gyakran munkaruhás emberek is állnak a sorban, idegesen pislogva órájukra. Hiszen már réges-rég lejárt az idő, amire szót a főnöki jóindulat és szemhunyas. De hát szól az többre is, mert a főnök is ember, s holnap már ő is lehet ügyfél.

Valóban ez lenne az egyetlen megoldás? Valóban csak munkaidőben lehet intézni dolgainkat? Magányügyeinket? S az is kérdés: magányügy-e egyáltalán, ha valakinek hatósági bizonyítványra van szüksége, lakásváltozását akarja bejelenteni, útlevelekérvényt akar beadni, vagy a társadalmi adminisztráció ki tudja milyen más lehetőségével vagy kötelezettségével kíván élni? Nem, semmiképpen sem magányügy, kivált, ha sokszázezer munkaórát visz el

minden esztendőben. De hát amíg más lehetőség nincs, addig szemet kell hunyni a kényeszerű lógás felett. De nem a lehetőségek hiánya felett!

Szerencsére változik a világ, ha egy kis lassabban is a kelleténél és a lehetségesnél. De hát a változás már megkezdődött, például a Minisztertanács Tanácsi Hivatala elnökének rendelkezésével, aki határozott az ügyfélfogadás és az ügyfélszolgálat továbbfejlesztéséről a tanácsoknál. Oly módon többek között, hogy a tanácsok szakigazgatási szervei szerdánként teljes munkaidőben kötelesek fogadni az ügyfeleket, nemcsak a szokásos délelőtti vagy kora délutáni órákban. De nemcsak ez a rendelet hozott változást a tanácsi ügyfélfogadásban, változott az az utóbbi időben magától is, a dolgok kényesere folytán. Mert hát változott az utóbbi időben maga a szemlélet is.

Érdemes idézni a példát. A városi tanács ügyfélszolgálati irodája eleinte 9-től fél 4-ig volt nyitva. Igen ám, de látták, hogy fél 9 tájban már sorok állnak a kapualjban. Tavasszal tehát módosították a nyitvatartási időt: reggel 8-tól fogadják már az ügyfeleket, délután fél 4-ig, szerdánként pedig — az említett rendelet értelmében — fél 5-ig. De még mindig nem tartják tökéletesnek ezt a szisztémát. Változtatni akarnak ezen is, ha véget érnek a nyári szabadságok. Csak egyelőre azt nem tudják biztosan, hogy mi lenne jobb. Hamarabb, tehát 7-kor nyitni, hogy azok, akik 8-ra vagy fél 9-re járnak dolgozni, még munkakezdés előtt elintézhessék ügyes-bajos dolgaikat, vagy inkább tovább, fél 5 után is nyitva tartani, hogy akiknek akkor jár le a munkaidejük, azokat is tudják fogadni.

Kísérlet, az igények felmérésének dolga, hogy melyik változat mellett döntenek. Akár így, akár úgy, maga az akarás, a szándék is figyelmet érdemel. Figyelmet, mert hiszen az ügyintézés szolgáltatásnak fogják fel, amelynek ha rendezik idejét, azzal nemcsak a hozzájuk forduló ügyfélnek, az embernek tesznek szívességet, hanem az egész társadalomnak is. Szívességet? Nem, inkább csak azt teszik, ami kötelességük. Kötelességük az emberrel és a társadalommal szemben.

Kötelesség és szolgálat. Íme, az új vonások a hivatali, ügyintézői szemléletben. Reméljük, ez is láncreakciót von majd maga után. Reméljük, hogy egyre kevesebb munkaruhás embert kell majd látni az OTP pénztáránál, az útlevelekérvények beadásánál, ügyeink intézésének ki tudja, milyen helyszínein. Mert hiszen a szemléletnek e változása igazán méltó a láncreakcióra, hogy mindenki megtalálja a maga idejét. A maga idejét, amely — akár hogyan is nézzük — valamennyiünk ideje is egyben. Általánossá kell lennie e szemléletnek. S ez nem jóindulat, hivatali kedvesség és szívélyesség kérdése, hanem kötelesség. Kötelesség, a szó legszorosabb értelmében.

Szávay István

Ruzsa új iskolája

A falu első emeletes középülete az új iskola. Tisztelni való igyekezet, hogy új művelődési háznak főlépítése után iskolára kezdte rakosgatni forintjait: amiben legszegényebb volt, abban akart előbbre jutni. Sok kényesítő körülmény sürgette a kezdést. A község általában nő, költöznek be az emberek tanyáról gyerekestől, és az iskola azoknak is kicsi volt, akik régóta bent laktak. Azok is egyre többen vannak, akik kimaradtak ugyan, de kérik, hogy gyermekük bejárhasson a központi iskolába.

A változásra ez a legjobb példa, hogy a szülők kérik.

Az előtt az iskola kérte a szülőket, és több volt a fönn tartás, mint az egyetértés. Evekkel ezelőtt mi is írtunk a csorvahomokon árvalkódó öreg iskoláról, a benne tanuló összesen hat kicsi gyerekről, megkockázatlan azt az állítást, hogy a benti iskolában erősebben fognak kezdeni, a tudományok útjait nagyobb sikerrel járhatják. Kaptunk rá postafordultával olyan dörgedelmes választ az egyik szülőtől, nem győztünk csodálkozni rajta. Háborgott, hogy miért akarunk jobb iskolát gyermekének, mikor az is jó, ami van. Most egy szerre szűnik meg a Ruki I. marad még a tervek szerint egy tanulócsoporthoz, de Sárközi Zoltán igazgató szerint nem biztos, hogy igaza lesz a tervnek: ha a nagyobb testvér bejár, biztosan mellécsatlakozik a kicsi is.

Ennek a nagyfokú beáramlásnak köszönhető, hogy a csendesedő létszámú iskolához szokott tervek szerint főlépített, nyolc tantermet magába foglaló szép épület várhatóan zsúfolt lesz. Minden tanteremre 39 tanu-

lót számolnak. Aki az előző években ismeri, ennek is örülni tud.

Apró mutatója a változásnak: az olajozott padlójú kis iskolából most tiszta, szép és világos termekbe jönnek a gyerekek. Összesen 265 pár papucsot rendeltek erre az évre, hogy védjük a padlót. Oriási a távolság a tanyai iskola és a szaktantermes oktatás között: ezt a nagy távolságot a ruzsai gyerekek most szeptemberben átlélik. Természetesen azoknak is újdonság, akik a benti iskolákba jártak eddig, hiszen az új iskola új felszereléseket is jelent. A tanári asztalokat, folszerelve diavetítővel, magnetofonnal, írásvetítővel, lemezjátszóval, akár vezérlőpulttal is nevezhetnénk.

Sokat áldozott a falu központi fűtéses új iskolájáért. Dolgozott érte társadalmi munkában is, akinek idejéről a gyermeke, vagy majd később jár, és az is, aki „erdekek nélkül” örül, hogy van. Mindenesetre nagy helyet hagynak az iskola mellett, hogy tovább bővíthessék majd, ha szükség lesz rá.

H. D.